

15 - Setembre 1937.

Estimada Mercè, No és pas cert que les terres
nicotès em haurien passat les sones d'escriure. No
te'n he parlat guaire, perquè és difícil parlar de les
coses que sentim profundament. Quina crítica
la volies que te'n fes? Va ser una cosa perfecta,
correcta de gran estil, que em va deixar més
content que la Negrita després de menjar-se
una pesa de xocolata de les que li tira ~~et~~
encara el Ventura. Però no més sap
d'on les tren. Els raonaments del teu
germà em semblen molt bé, no cal dir-ho,
i proven que és una bona persona per no
imaginar que al món hi hagi regles
menys.

No em devia expressar tan bé. No m'atrevesi

no a emporar et què paires o deidacàs de les, i
per això no vauj imaginar ni esperar que
a volitaries l'estar llevada i tenir familia per
venir-me a visitar. És clar que tampoc
no em vas salvarde. Em vas fer veure que
ja és ven.

La pola ribera està tota moixca, i no li ha
dret que hi facis mala cara ni en venis. Si
aquest mati i ha enduecat la cambra una
senyoreta que no era ella, és perquè ella
estava acabant d'entretir la Milagros. Va
matèida Milagros i ho hauria pogut dir
quan has anat a confessar-li les l'eres
de ventres. I ahir, ja sap que va ser perquè
el Sr. Mure' deia que es moria, i li volia
donar els papiers de l'estat que guarda sota
el Matalàs, abans de retre els esperits. Per això

15-set-97 (b)

15. set - 37 (2)
et va deixar. La sorpresa que és per si mateix que li
has mala cara, però ella s'ho miri però seria
sament, i està tota preocupada. Ha anat tres
vegades a la Terça cancha i no té hi ha tres
hor. On diuenon et bellugues (ant?)

Coincidixo amb l'm. El Dr. B. és un home molt
interessant. El Wagnerisme és una malaltia
que va produir grans epidèmies a principis de
segle. A la cara especialment els pobres estudiants
de Medicina, i molts d'ells com el Dr. B.,
el meu mateix pare, i diversos contemporanis
saris seus, encara no se l'han tret de sobre.
Ara la malaltia està acantonada en forma en
dèmica al cinquè pis del hiem, i als concerts
de la banda municipal. Un dia el meu pare
en va ser parat esgarip, i de poc no em va de

casa perquè hi veig dir que si no fos la mús-
sica que els acompanya, els deames de Wagner
són merits i meravellosos. Però un bon wagnerista
tot Wagner és igualment sagat, des del Sant
Grial fins a les mitges-sols i talons que
colocava Hans Sachs, el desà dels Meisters
de Wulenberg. Com si no en tingués sin-
yon de reconixer en Wagner un geni mu-
sical de primer ordre, i els calqués encara
per nos centre que era un filòsof volent i
un poeta grandios, coneix un wagnerista d'
aquests que diria que no és completament
alien, perquè per una mica en Wotan
i el Wuhalla. Els wagneristes són així: Sont
que, amb els anys, han anat posat sent, i
ja s'arriba tots admeten que Morant, per ell,
també es pot escoltar. Però no passen de curs,
15-set-37 (26)

derada els altres nívols, com satèl·lits del geni
de May senyals. Van dir van acabar, amb el
pare, per concloure que ell voldria marxar
soltant "ten l'encís del divendres Sant", de París
tal, i jo qualsovint volució de Prachi.
Em sento inclinat a creure que efectivament,
el Montsalvat era allà on diu el Dr B. No se' on
he llegit que hi ha també ruïnes per localitzar-lo
a Montserrat. Em hi pel que va a la senyora
de Carmona se he de dir-te que la seva o és
fancada i per tant el rodolí sols pot ser
en emperdada. Em cala la bo és amb d.
I també he de dir-te que la meua padrina
ens solia contar la història d'una senyora
de Tors que també, i pels mal·lejos motius
que la seva col·lecció acabava dient.
15-set-37(3)

Si haguessis sabut que eren tan bons el na i'is nous,
encara ten p'ra sempre de Jany.

T'envio aquest llibre, que pots guardar, en el
que trobaràs les "prosas del caire a solius" entre
els volums a aparèixer en la col·lecció. T'he d'
advertir que no acostumen a aparèixer en l'ordre
fixat, si no a l'atzar. Cronològicament, ha sortit
ara el número 14 després d'haver sortit ja ha
dies el que t'envio. D'altra banda, el nº 10
encara no ha sortit. T'hi he posat el meu
nom tal com vols.

No tinc el Weather. Alquí deu venir-lo ve
a l'igla mirant si t'el trobo. És un llibre
molt heic'enc. També s'aga com un mi. I
també fa pens que no l'he llegit i mirava

15-set-37 (36)

15-set-37 (4)

Jain se passar-lo.

Adem. ha rudies. està millor que l'anterior,
però encara tinc molta peina, i he de fer
molta - i molt temps, em sembla, - de
bon dot.

He rellegit la meua novatuna novel·listica i
m'he trobat tres o quatre faltes de gran no
mena. És llastima, perquè m'ha algunes coses
que m'agraden. Però hauria de ser la de can
i de non, i sota un angle diferent, i em
sembla que tindria maleda. A més, no m'ha
sinó com acabar-la. Propiament, no ha d'haver-hi
desenvellat, car no té agrament, si no que sols
és una mica d'un metje novell que s'ha
bleix a porrius. El quid del llibre és contra
nomar el caracter d'aquest noi amb el d'un seu
amic, també metje, i de temperament oposat.

Asta començada en forma de diari, i valia perquè
el que ~~era~~^{sorte} el diari és un noi absolutament mi-
ser, i incapaç de fer un diari i de fer la més
petita observació aguda. No dic perquè el coneix-
si t'interessa aquest manuscrit t'el diré, però
està escrit a llapis sobre tot i amb una lletra
més dolenta que de costum. Pots trobar-hi una
noia que, més o menys rebornada, és l'imatge
de l'Achena.

Pròx. No et copis el llibre de la M. M., per-
què se m'acaba la tinta. ja ho paré.

Ten.

M. M.

15-set-87 (16)